

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część II. — Wydana i rozesłana dnia 5 stycznia 1886.

3.

Ustawa z dnia 27 czerwca 1885,

zmieniająca po części i uzupełniająca ustawę z dnia 3 kwietnia 1875 (Dz. u. p. Nr. 61) o środkach przeciwko rozszerzaniu się mszycy winnej (*Phylloxera vastatrix*).

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowią co następuje:

§. 1.

Zarządzenie środka przeciwko mszycy winnej, dozwolonego według §fu 5go ustawy z dnia 3 kwietnia 1875 (Dz. u. p. Nr. 61), zastrzega się Władzy administracyjnej krajowej, która w tym względzie działać ma po wysłuchaniu swojej Rady przybocznej znawców do spraw mszycy winnej (§. 9), w porozumieniu z Wydziałem krajowym; jeżeliby z Wydziałem krajowym nie zdołano się porozumieć, decyduje Minister rolnictwa.

Środek, którego celem wyłącznym lub przeważnym jest utrzymanie intratności winnic mszycą winną zarażonych, bez uchylenia zarazem samejże zarazy, nie może być przedmiotem powyższego postanowienia; użycie takiego środka zostawia się owszem uznaniu właściciela gruntu, który jednak w tym względzie nie ma żadną miarą wykroczać przeciwko zakazom wywozu, wydanym w celu powstrzymania dalszego rozszerzania się mszycy winnej w myśl §§. 1 lub 4 ustawy z dnia 3 kwietnia 1875.

§. 2.

Wynagrodzenia nie płaci się nietylko w przypadku, w ostatnim ustępie §. 6 ustawy z dnia 3 kwietnia 1875 (Dz. u. p. Nr. 61) wzmiankowanym, lecz także:

1. Za nakazane z urzędu zniszczenie dotkniętych mszycą lub podejrzanych o zarazę szcepów winnych w szkółkach i rośliniarniach, jakoteż za zakaz hodowania tam znowu szcepów winnych;

2. za nakazane z urzędu zniszczenie szcepów winnych bez względu gdzie były pielęgnowane, jeżeli są w takim stanie, że już nie przynoszą żadnego dochodu;

3. za zakaz zakładania ogrodów winnych na takich gruntach, nie służących do uprawy wina w czasie wydania zakazu, które nie są więcej niż pięćset metrów oddalone od siedziby mszyc winnych.

§. 3.

Postanowienia pierwszego ustępu §fu 7go i pierwszego ustępu §fu 8go ustawy z dnia 3 kwietnia 1875 (Dz. u. p. Nr. 61), mocą których dwaj przysięgli taksatorowie oznaczać mieli cyfrę wynagrodzenia a Władza administracyjna krajowa przyznawać miała wynagrodzenie tym sposobem oznaczone, uchylają się i w tym względzie postępować należy na przyszłość według §fu 4 poniżej zamieszczonego.

§. 4.

Dochodzenia w celu oznaczenia kwot wynagrodzenia uskutecznią Władza administracyjna powiatowa przy pomocy jednego lub więcej znawców przysięgłych, biegłych w rzeczach mszycy winnej, tudzież poszkodowanego a nadto wezwąć ma do uczestnictwa w tych dochodzeniach także przełożonego gminy.

Na podstawie tych dochodzeń Władza administracyjna krajowa po wysłuchaniu Wydziału krajowego i nie krępując się opinią znawców, którzy w dochodzeniach uczestniczyli, oznaczyć ma i przyznać wynagrodzenie w wymiarze odpowiadającym według jej zdania okolicznościom a w tym celu, jeżeli nadesłane dochodzenia nie dają jej dostatecznej pewności do wydania sprawiedliwego orzeczenia, zarządzić może ich uzupełnienie lub nowe dochodzenia. Postanowienia te stosują się także do decyzji, którą Minister rolnictwa wydawać ma w razie rekursu (§. 8 ustawy z dnia 3 kwietnia 1875).

Minister rolnictwa wyda Władzom administracyjnym instrukcyę, zawierającą odpowiednie wskazówki co do oznaczania i ustanawiania wynagrodzeń.

§. 5.

Sędzia, gdyby się do niego odwołano na zasadzie §fu 9go ustawy z dnia 3 kwietnia 1875 (Dz. u. p. Nr. 61), wydaje orzeczenie nie krępując się ustawowemi prawidłami dowodowemi; decydować ma podług własnego niczem nie krępowanego przekonania na podstawie przywiedzionych środków dowodowych.

§. 6.

Jeżeli reprezentacye krajowe biorą na fundusz krajowy najmniej trzecią część przyznanych wynagrodzeń, natenczas Rząd zapłacić ma trzecią część wynagrodzenia a tylko reszta jeszcze nie pokryta, rozkładana będzie w myśl ustępu drugiego §fu 8go ustawy z dnia 3 kwietnia 1875 na wszystkich posiadaczy winnic tego kraju, w którym szkoda została wyrządzona.

Dalsze postanowienia §§. 7 i 8 ustawy z dnia 3 kwietnia 1875 zachowują się w mocy.

§. 7.

Jeżeli winnice, dotknięte mszycą winną lub zagrożone przez ognisko zarazy, zostaną z polecenia Władzy lub dobrowolnie zniszczone i za zezwoleniem Władzy nowemi winoroślami na nowo zasadzone, uwolnione będą pod warunkami niżej podanemi od podatku gruntowego przez lat ośm, licząc od dokonanego zasadzenia na nowo.

Warunki te są:

1. Że ów grunt leży na terenie podnoszącym się w górę i ma tak chudą warstwę ziemi rodzajnej, że nie może być użyty z większym pożytkiem do innej uprawy rolniczej w miejscu praktykowanej;

2. że nowe winorośle będą czyniły zadość postanowieniom, które Władza wyda do takich przypadków w ogólności lub do szczególnego przypadku.

Po upływie tych lat uwolnienia od podatku, nałożony będzie na grunta takie znowu ów podatek, któremu podlegały stosownie do klasyfikacji jako winnice.

Do udzielania przerzeczonego pozwolenia urzędowego i bliższego uregulowania zasadzenia winnicy na nowo, powołana jest Władza administracyjna krajowa a w razie odwołania się Minister rolnictwa.

§. 8.

Za czas, w którym grunta z polecenia Władzy (§. 5 ustawy z dnia 3 kwietnia 1875) albo w którym winnice dotknięte mszycą, nie będą dobrowolnie przez posiadaczy do uprawy wina używane, podatek gruntowy wymierzony będzie podług owego rodzaju uprawy, na który ów grunt został najprzód przeznaczony ze względu na jego jakość i na wszelkie inne okoliczności, wywierające wpływ na czysty dochód. Postanowienia szczegółowe wydane będą osobnem rozporządzeniem.

§. 9.

Przy boku Ministra rolnictwa i u Władz administracyjnych krajowych w krajach trudniących się uprawą wina, urzędować mają komisye w sposób stosowny utworzone, jako przyboczne rady znawców do spraw mszycy winnej. W razie potrzeby ustanowić należy komisye powiatowe i miejscowe do obserwowania, czy w winnicach nie pojawiła się mszyca winna, jakoteż do wspierania Władz administracyjnych powiatowych i przełożonych gminy w sprawach, tyjących się działania przeciw mszycy winnej.

Bliższe szczegóły przepisane będą osobnem rozporządzeniem.

§. 10.

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabywa mocy od dnia ogłoszenia, poruczam Moim Ministrom rolnictwa, spraw wewnętrznych, skarbu i sprawiedliwości.

Wiedeń, dnia 27 czerwca 1885.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w. Falkenhayn r. w. Dunajewski r. w. Prażák r. w.

4.

Rozporządzenie ministerstwa skarbu z d. 20 grudnia 1885,

którem wydają się postanowienia szczegółowe w przedmiocie wykonania §§. 7 i 8 ustawy z dnia 27 czerwca 1885 (Dz. u. p. Nr. 3 z r. 1886) o środkach przeciwko rozszerzaniu się mszycy winnej.

W przedmiocie wykonania §§. 7 i 8 ustawy z dnia 27 czerwca 1885 (Dz. u. p. Nr. 3 z r. 1886), rozporządza się co następuje:

I.

Jeżeli na zasadzie przerwanych paragrafów ustawy będzie żądane:

- a) uwolnienie winnic zniszczonych i za zezwoleniem Władzy nowymi winoroślami na nowo zasadzonych, od podatku gruntowego na lat ośm, lub
- b) uwzględnienie zmiany uprawy przy wymiarze podatku gruntowego, jeżeli winnica dotknięta mszycą winną z polecenia Władzy lub z dobrowolnej chęci posiadacza przestała być używana do uprawy wina i przeznaczona została do innej uprawy,

posiadacz winien w ciągu czterech tygodni po dokonaniu zasadzenia winnic na nowo a względnie po dokonaniu zmiany uprawy, donieść o tem ustnie lub piśmiennie urzędowi podatkowemu lub urzędnikowi pomiarowemu.

Nadto w przypadku pod a) wzmiankowanym udowodnić winien posiadacz, że ma pozwolenie Władzy do zasadzenia na nowo winnicy i że istnieją wszelkie inne ustanowione warunki — w przypadku pod b) wzmiankowanym załączyć odnośne rozporządzenia Władzy a jeżeli zaniechanie uprawy wina nastąpiło z dobrowolnej chęci posiadacza gruntu, certyfikat przełożonego gminy, potwierdzający, że przez dochodzenia, w myśl ustawy z dnia 3 kwietnia 1875 (Dz. u. p. Nr. 61) uskutecznione, istnienie mszycy winnej na odnośnej parceli zostało stwierdzone.

Przekroczenie terminu doniesienia pociąga za sobą skutek szkodliwy stosownie do przepisów o utrzymywaniu w ewidencji katastru podatku gruntowego (ustawa z dnia 23 maja 1883 Dz. u. p. Nr. 83 i rozporządzenie wykonawcze z dnia 11 czerwca 1883 Dz. u. p. Nr. 91) a mianowicie, że uwolnienie od podatku a względnie zmiana uprawy dopiero w roku, który nastąpi po doniesieniu, będzie zapisana a względnie uwidoczniiona w wypracowaniach katastru gruntowego, w skutek czego ma być uwzględniona przy rozkładzie podatku gruntowego dopiero za ów rok, który nastąpi po chwili tego zapisania a względnie uwidocznienia.

II.

Przepisy dotyczące się utrzymywania w ewidencji katastru podatku gruntowego, powyżej pod I wzmiankowane, stosowane być mają odpowiednio także w dal szem postępowaniu urzędowym z prośbami o czasowe uwolnienie od podatku gruntowego, jakoteż z prośbami o uwzględnienie zmiany uprawy przy wymierzaniu podatku gruntowego.

Nadto jednak, ażeby zmiana uprawy została uwzględniona przy rozkładaniu podatku, trzeba jeszcze zachować, co następuje:

1. Na podstawie doniesienia należyście wygotowanego urzędnik pomiarowy winien uskutecznić na miejscu dochodzenie w uczestnictwie przełożonego gminy lub jego zastępcy (reprezentanta samoistnego obszaru dworskiego), posiadaczy i dwóch zaufanych znawców z owejże gminy. Niestawienie się posiadacza nie tamuje tej czynności urzędowej.

2. Dochodzenie ma na celu sprawdzenie pod jaki rodzaj uprawy grunt został przeznaczony, tudzież stopnia jakości i wszelkich innych okoliczności na dochód czysty wpływających, w którymto względzie postępować należy według tych zasad technicznych, których się trzymano przy klasyfikacji gruntów w myśl ustawy z dnia 24 maja 1869 (Dz. u. p. Nr. 88).

Przytem należy mieć wzgląd stosowny na szczegóły zawarte w wypracowaniach regulacji podatku gruntowego tej samej gminy a mianowicie w wykazie gruntów wzorowych i w protokole klasyfikacji.

3. Zbadane istotne stosunki winien urzędnik pomiarowy przedstawić w arkuszu oznajmień, który ma być założony w myśl §fu 16go przepisu wykonawczego do ustawy o utrzymywaniu w ewidencji katastru podatku gruntowego z dnia 11 czerwca 1883 (Dz. u. p. Nr. 91) i dać go do podpisania wszystkim członkom komisji rozpoznawczej.

Odmienne zdania członków komisji zanotować należy także w arkuszu oznajmień i dodatek ten dać do podpisania członkowi, który go uczynił, lub wyrazić dla czego nie jest podpisany.

4. Na zasadzie wyniku dochodzenia ma urzędnik pomiarowy ze względem na środki dowodowe do regulacji podatku gruntowego, w myśl ustawy z dnia 24 maja 1869 (Dz. u. p. Nr. 88) wygotowane, mianowicie ze względem na wykaz gruntów wzorowych i szczegóły do ustanowienia klas jakości zapisane w protokole klasyfikacji, uczynić i uzasadnić wniosek co do wciągnięcia gruntu z odpowiednią klasą jakości nowego rodzaju uprawy a następnie odesłać akt dochodzenia ze wszystkimi środkami dowodowymi do Władzy skarbowej krajowej.

5. Władza skarbowa krajowa sprawdziwszy akta pod względem ich zupełności i przekonawszy się, że postępowanie przy dochodzeniu odbyło się według przepisów a według okoliczności po dokonaniem uzupełnienia, przedstawia je ze swoją opinią ministerstwu skarbu, które wydaje decyzją ostateczną.

6. Stosownie do decyzji Władza skarbowa krajowa zarządzi uwidocznienie przyrostu lub zmniejszenia się czystego dochodu w wypracowaniach ewidencyjnych, mianowicie w wykazie zmian i w arkuszach posiadania, jakoteż uwzględnienie tegoż przy rozkładzie podatku a nakoniec zapisanie zmiany uprawy w rejestrze trwałych zmian uprawy.

Gdy w takim razie potrzeba uczynić zapiski dodatkowe albo stosownie do daty podanego doniesienia odpisać podatek za czas ubiegły, odnośną kwotę podatku oznaczyć trzeba takim samym sposobem, jaki jest przepisany do przyrostów i ubytków czystego dochodu, uwidocznionych porządkiem ewidencyjnym.

7. Jeżeli parcela winniczna, stosownie do postanowień powyższych pod inny rodzaj uprawy przeznaczona, obrócona będzie w przyszłości znowu pod uprawę wina, włożyć trzeba na nią, począwszy od tego roku, w którym nastąpiła zmiana uprawy, znowu ten sam podatek, któremu podlegała jako winnica stosownie do pierwotnej klasyfikacji.

Dunajewski r. w.

5.

Rozporządzenie ministerstwa rolnictwa z dnia 20 grudnia 1885,

tyczące się komisyj, które u Władz administracyjnych krajowych i w ministerstwie rolnictwa urzędować mają jako rady przyboczne znawców do spraw mszycy winnej.

Na zasadzie i ku wykonaniu §fu 9go ustawy z dnia 27 czerwca 1885 (Dz. u. p. Nr. 3 z r. 1886), wydają się następujące postanowienia:

I.

W każdym z krajów uprawiających wino, któremi są: Dolna Austria, Styrya, Kraina, Gorycyja-Gradyska, Tryest, Istria, Dalmacya, Tyrol, Czechy i Morawia, urzędować ma komisya krajowa do spraw mszycy winnej jako rada przyboczna techniczna Władzy krajowej.

II.

W komisji krajowej prezyduje namiestnik (prezydent krajowy) lub zastępca, którego on do tego przeznaczy. Komisya będzie odbierała referaty od referenta Władzy administracyjnej krajowej, któremu poruczone jest załatwianie urzędowe spraw dotyczących się mszycy winnej i od technicznego kierownika prac ku wyłączeniu mszycy, o ile tenże jest w kraju ustanowiony.

Członkami komisji krajowej, uprawnionymi do głosowania, są:

- a) członek, którego Wydział krajowy wysła ze swego grona;
- b) delegat rady ziemiańskiej (w Tyrolu po jednym delegacie obu sekcji rady ziemiańskiej) albo, gdzie rada ziemiańska nie istnieje, delegat towarzystwa rolniczego;
- c) trzech biegli, których namiestnik (prezydent kraju) powoła na okres trzechletni (1886—1888, 1889—1891 itd.), a względnie na pozostałą część takiego okresu.

III.

Komisye krajowe dla Gorycyi-Gradyski i dla Istrii zbierają się jedna w Gorycyi, druga w Poreczu, komisye innych krajów w siedzibie Władzy krajowej a to, gdy je przewodniczący powoła.

IV.

Komisye krajowe zwołuje się w komplecie wtedy, gdy chodzi o zasięgnięcie ich rady technicznej w kwestyach zasadniczych; w tych krajach, w których mszyca winna już się pojawiła, mają być zwołane w każdym razie najmniej raz na rok dla przyjęcia do wiadomości i roztrząśnienia stosunków.

Gdyby potrzeba było zasięgnąć rady technicznej jedynie tylko we względzie stosowania istniejących przepisów albo przyjętych zasad do przypadków rzeczywistych a przeto w szczególności do przypadku, w pierwszym ustępie §fu 1go ustawy z dnia 27 czerwca 1885 (Dz. u. p. Nr. 3 z r. 1886) przewidzianym, powołać ma przewodniczący tylko osoby, którym referat jest poruczony (II, ustęp 1) a — z członków uprawnionych do głosowania — reprezentanta Wydziału krajowego i jedną lub dwie osoby z grona członków komisji pod II, lit. b i c wzmiankowanych, podług własnego uznania i wyboru.

V.

Członkowie komisji krajowych sprawują czynności swoje jako urząd honorowy bezpłatny.

Członkowie nie zamieszkali w miejscu posiedzeń mogą żądać z etatu ministerstwa rolnictwa dyet po 5 zł. dziennie, jakoteż zwrotu kosztów podróży rzeczywiście poniesionych, licząc drogę od miejsca zamieszkania do miejsca zebrań i napowrót.

VI.

Zaproszenie wysyła się do członków łącznie z porządkiem dziennym w czasie, który przewodniczący wyznacza ile możliwości ze względu na odległość, jakoteż na istotę i nagłość przedmiotu obrady.

Członkom wolno wносить na posiedzeniach także sprawy nie będące na porządku dziennym, byle należały do zakresu działania komisji.

VII.

Radę komisji krajowej jako ciała znawców stanowi to zdanie, za którym oświadczy się bezwzględna większość członków uprawnionych do głosowania, (II, a, b, c, a względnie IV, 2 ustęp) na posiedzeniu obecnych.

Do wygotowania opinii służy protokół posiedzeń.

VIII.

Sekretarze, których przewodniczący wybierze z pomiędzy osób urzędowych komisji, spisują protokoły posiedzeń, przedstawiając w nich przebieg rozprawy treściwie zestawiony.

Przedmioty porządku dziennego jakoteż wydane uchwały podać należy dosłownie i stosunek głosów przy głosowaniach zapisać dokładnie.

Na żądanie członka głosującego zdania odmienne od wydanej uchwały umieścić należy w protokole.

IX.

Jako techniczna rada przyboczna Ministra rolnictwa urządza „komisya główna do spraw mszycy winnej“.

X.

W komisji głównej przewodniczy Minister rolnictwa lub zastępca, którego on do tego przeznaczy.

Komisya odbiera referaty od referenta ministeryalnego, któremu poruczone jest urzędowe załatwienie odnośnej sprawy.

Członkami komisji głównej uprawnionymi do głosowania są:

- a) po jednym delegacie dziesięciu komisji krajowych, którego członkowie wzmiankowani pod II, a aż do c, z pomiędzy siebie wybrać mają na czas jego należenia do komisji krajowej bezwzględną większością głosów, albo, gdyby takiej przy pierwszym wyborze nie było, względną większością przy drugim wyborze;
- b) delegat wiedeńskiego „Towarzystwa opieki nad uprawą wina w Austrii“;
- c) siedmiu członków, których Minister rolnictwa powoła na okres trzechletni (1886—1888, 1889—1891 itd.) a według okoliczności na pozostałą część tegoż z pomiędzy przelożonych stacyj doświadczalnych rolniczych, z grona uczonych specjalistów (botaników, chemików, entomologów), tudzież z pomiędzy winogrodników.

XI.

Komisya główna do spraw mszycy winnej zbiera się w ministerstwie rolnictwa na wezwanie Ministra rolnictwa, który zwołuje ją w miarę potrzeby.

XII.

Członkowie komisji głównej sprawują czynności swoje jako urząd honorowy bezpłatny.

Członkowie nie zamieszkali w Wiedniu mogą żądać z etatu ministerstwa rolnictwa dyet po 8 zł. dziennie, jakoteż zwrotu kosztów podróży rzeczywiście poniesionych, licząc drogę od miejsca zamieszkania do Wiednia i napowrót.

XIII.

Postanowienia, dotyczące się posiedzeń komisji krajowych, po VI aż do VIII podane, stosują się odpowiednio do posiedzeń komisji głównej.

Falkenhayn r. w.

6.

Obwieszczenie ministerstwa skarbu z d. 18 grudnia 1885,

o zwinięciu delegacji komory w Castel-Tesino.

Delegacja komory w Castel-Tesino w Tyrolu, w okręgu skarbowym trydenckim, zostanie dnia 31 grudnia 1885 zwinięta.

Dunajewski r. w.